סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא
לכם: כל צפור טהורה תאכלו: וזה אשר
לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה:
והראה ואת האיה והדיה למינה: ואת כל
ערב למינו: ואת בת היענה ואת התחמס
ואת השחף ואת הנץ למינהו: ואת הכוס
ואת הינשוף והתנשמת והקאת: ואת
הרחמה והשלך והחסידה והאנפה למינה
והדוכיפת והעטלף: וכל שרץ העוף טמא
הוא לכם לא יאכלו: כל עוף טהור תאכלו:
לא תאכל כל נבלה לגר אשר בשעריך
תתננה ואכלה או מכור לנכרי כי עם קדוש
אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב
אמו: עשר תעשר את כל
תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה: ואכלת
לפני יהוה אלהיך במקום אשר
יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך
ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד
ליראה את יהוה אלהיך כל הימים: וכי
ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי
ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לשום שמו שם כי יברכך יהוה אלהיך:
ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ונתתה
הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן

מה טומאות היא חמורה סהע מוזהרי
ויין ישר ומזהרין עומאות עלות ה"ה
לא כל שכן: כל יפור טהור תאכלו:
להתיר משולחת שמיערין. וזה
ישר לא תאכלו. לאסור את השחוט:
הרואה היא איה. הייהיה הי א
דיה. תריאה ראה ואיה ודיה אחת היא
ניה ונראה לתרגם דאה כת מנקו לשון
נקראת ראה שראה
בחתר ולמה הזהירך בבל טמוהיה
שלא ליתן פתחון פה לבעלי הדין
להלוץ. שלא יהא האוסרה קורא
אותה דאה. והבא להתיר אומר ואת
זו ראה שאה אין איה שמה וזן
לא אסר הכל. ובעופות פרט לך
את הטמאים. לארך טעפתה
עהורין מרובין על הטמאים. לפיכ
פרט את המועט: התשומרב
קלבו שורין: תשמיש שבשרים
שלך. השנלה טלפו. דומות זולי
דגים מן הים: בעל. וכל דומה יובל
הדוכיפת והו שלו. אין לו לב. ושלך
תנגל הכר דרכן מישל לתתגל
ול הרפה: ישלו. שהיו מעבן
ורמלת ו לאורה נראה לבא
כפלה: שרין טורין עם. בלא מאות
העגל הם והיו שלו. דדרון
ג. הרש: עלפא מיגו מלא טומה.
העופות הרוחשים על הארץ כגון
זחלים ורמשים וחגבים עמאים
הם קרוים שרץ: כל עוף. טהור
תאכלו. ולא יאת הטמא. בא ליתן
עשה על לא תעשה. וכן בבהמה
לא תאכלו. ולא בבהמה טמאה
ולא הבא מכל עשה עשה לעבור
עליהן בעשה ולא תעשה: לגר
אשר בשעריך. גר תושב שקבל
עליו שלא לעבוד עם ואוכל נבלות:
כגון שמן: אתה. כי עם קדוש אתה:
קדש עצמך במותר לך דמיס
המותרים ואחרים מהם
איסור אל תטרם בטבהם:
לא תבשל גדי. שלשה פעמים
פרט לחיה ולעופות ולמחיר
טמאה. ואשה פנים שור לעשיעדק
מ"ג סה מיסל ישו שמעה:

לא תבשל גדי עשר תעשר. מה ענין זה לזה
אלא להם הלך ליעד אל הבאר ולבשל גדיים
של הבואה עד שהן מעיאומהכן שמשלין
אותם מעשרים מעשרות מיאוי שהוא
סמוך להתבשל אם מוציא רוח רעה והיא
משדפתן. טל ושדפה לפני זמה: וכן
לעניין בבורים: שנה שנה. מאמן שאי
מעשרין מן החדש על הישן: ואכלת.
עם. זה מעשר שיש שהרי כבר לומדנו
ליתן מעשר אחר ללוים. שנכי הקחו מאות
בני ישראל. ויתן להם רשות לאוכל
בכל מקום שם. ואמלתם אותו בכל
מקום. על סחך זה מעשר אחר הוא
כי יברך. ותהיו הבאים מרובים
לשאת: כל אשר תאוה נפשך. כלל.

מירושלם חיצים אל הים הקדמני
וחיצים אל הים האחרון בקיץ
ובחרף תהיה: והיה יהוה למלך
על כל הארץ ביום ההוא יהיה
יהוה אחד ושמו אחד: יסוב
כל הארץ כערבה מגבע לרמון
נגב ירושלם וראמה וישבה
תחתיה למשער בנימן עד
מקום שער הראשון עד שער
הפנים מגדל חננאל עד יקבי
המלך: וישבו בה וחרם לא יהיה
יהיה עוד וישבה ירושלם
לבטח:

מיהו. לא יהיה אור טוב כי יקרוש
וקפאון. יהיה האור. יקרות. לשון כיקר
מים. הוא מין אור הראוי שחרית על
החרים וכלה והולך. וקפאון. חני. והשוך
ועב כקדח ומגליד. מון וקבוטה הקעיאנו:
והיה יום אחד. והיה דבר זה יום אחד.
מיומו של הלך. הוא היום יודע שהוא
להכות ישעו של הקב"ה: לא יום ולא לילה.
לא אור טוב. מאור של עולם הבא שנבן
ואור החמה יהיה שבעתים: ולא לילה.
לא עת של לילה. עה כנגד השיעבוד
מלכיות שמקדם. כי אמר. המשיח יהי
ואין בהן שיעבוד. והיה לעת ערב. ודים
שיגמרו אלף שנה. יהיה אור הטוב וכל
הטוב הנאמר לישל. וכן הילקוט יונתן לא

כי יצין וקלפין לא תיכלון מסאב
הוא לכון: כל צפר דכי תיכלון
ולן דילא תיכלון מנהון נשרא
ופרס עזניא: ובת כנפא וטרפיתא
ודיתא לזנה: ויתכל ערבא לזנה:
ריית בת נעמיתא וצינא ויעפר
שחפא ונצא לזנהי: קדיא
וקיפופא ובותא: וקתא וירקריקא
ושליונא: וחגדיתא ואיבי
לזנה: ונגר טוריא ועטליפא: וכל
רחשא דשופא מסאב הוא לכון
לא יתאכלון: כל עוף דכי תיכלון:

לא תיכלון כל נבלא לתותב דעל
די בקרוך תתנינה ויכלינה
תובנינה לבר נכרין ארי עם
קדיש את קדם יי אלהך לא
תיכלון בסר בחלבו:
עשרא תעשר יתכל עללת זרעך
דיפיק חקלא שנא שנא: ותיכול
קדם יי אלהך באתרא דיתרעי
לאשראה שכינתיה תמן מעשר
עבורך חמרך ומשחך ובכורי
תורך וענך ברעל דתילת למדחל
קדם יי אלהך כל יומיא: ואר
תסגי מינך אורחא ארי לא תפול
למטליה ארי יתרחק מנך
אתרא די יתרעי יי אלהך
לאשראה שכינתיה תמן ארי
יברכנך יי אלהך: ותתין מרסנא
ותצור כספא בידך ותה
לאתרא די יתרעי יי אלהך
בה: ותתן כספא בכל די תתרעי
נפשך בתורי ובענא ובחמר
חמרא ובעתיק ובכל די תשאלנך